

ישיבת הורב

חולמות פרעה - הטוב והרע

לפרשת מקץ

הרבי יצחק דור - ראש הישיבה

שני חולמות חולם פרעה, בשניהם המרכז המשותף הוא הרעיון שהרע גובר על הטוב. הפרות הרעות אוכלות את הפרות הטובות, והшибולים הרעות בולעות את השיבולים הטובות.

בתוrhoתו של בעל "השפט-אמת" חלומותיו של פרעה מתפרשים ככינוי של תפיסת עולם שלימה. בתפיסה זו הרע מכלה את הטוב, גובר עליו ומשמש כח בעל ישות עצמאית. פרעה, פוטרעה ושאר השמות במצרים נושאים את שם האל המצרי רע. לימים יגיד פרעה המשעבד למשה רבו: "ראו כי רעה נגד פניכם". גם כשהפרות הרעות בולעות את הפרות הטובות והבריאות מוסיפה פרעה: "ותבואנה אל קרבנה ולא נודיע כי באו אל קרבנה, ומראייה רע כאשר בתחילה, ואיך".

החינוך הגדול של יוסף בפרטן החלם מבחינה רוחנית היא האמירה "חלום אחד הוא". לא רק מבחינת הפשט שאותו רעיון ההור בעמים, אלא מבחינת תפיסת העולם שאין לרע בעולם מעמד בפני עצמו, והוא יכולabic ביטוי של תכנית אלוקית. גם הרע וגם הטוב באים מאותו מקור אלוקי ואחדותי, "חלום אחד הוא, ואת אשר האלוקים עשו הראה את פרעה". בORAה העולם הוא זה השולט על הרע ומכוון אותו.

תפיסת עולם זו היא חידוש גדול במצרים וחידוש גדול אצל פרעה.

הרעיון העומד בבסיס תכניתו של יוסף שהשנים הטובות הן אלה שיפרנסו את השנים הרעות, אבל המקבילה הרוחנית של תפיסת העולם הוא היא: "ויש לומר שהפרות הרעות בלעו הטובות ולא נודיע כי באו אל קרבנה, אף שכל החיות שלהם מהפנימיות שהיא טוב, אף שלא נזכר זה". (שפת אמרת תרל"ג)

קשה מאוד לראות את הנקודה הטוכה בתוך עולם רע ובתוך מציאות קשה, ולא נודיע כי באו אל קרבנה". ממבט פשוט לא רואים כלום. אבל האמת היא שאין לרע כח בפני עצמו, ונוקדות אלוקיות טובות הן אלה הנוגנות לו קיום חיים. הפרות הטובות מחיות את הפרות הרעות.

מכה תפיסה זו פועל יוסף ומכך את הקruk לגילות הגדולה של עם ישראל ולגלויות הבאות אחרת. בעקבות כך מתבادر בצורה מעניינת הפסוק על שנות הרע: "ויפתח יוסף את כל אשר בהם ויב سور למצרים ויחוק הרע בארץ מצרים". בפסוק חסר הנושא, מה זה בהם? פשט הדברים הוא שיווסף פתח את מהסני המזון בהם אגרו את התבואה.

בעל השפט אמרת דריש את הפסוק כך שיווסף פותח את שנות הרע עצמן, ומציא את כל הטוב ואת האור הגנו בהם. הוא זה שמצליח לחסוך את האלוקי מתוך הרע. יוסף מלמד אותנו ואת פרעה שני הכוחות הנראים ככוחות נפרדים, מנהלים יחידי ע"י הקב"ה.

במונח האישי המסר החינוכי של בעל השפט אמרת מוריים ביטור: "ומה שיש ללמד מפרשה זו, להcin עצמינו ביוםים הטובים שנגלה הקדושה בהם, לקבוע הארות לבב היטב, כדי להיות על מי הרע שהקדושה נסתתרת". (שפת אמרת תרל"ג)

יוסף מלמד אותנו שההתמודדות שלנו בזמנים קשים, של כאב ושל הסתר פנים של גלות ושל רדייפות, תלואה בהכנה שלנו מהשנתיים הטובות שלנו. אם יצבר אדם מספיק מזון רוחני, אור וקדושה או יכול להאריך ולמצוא את נקודות האור גם בשנים הרעות.

לעת השפט אמרת, אחת מנוקדות האור הקיימות לעולם בימות החושך הוא נר חנוכה, בתורתו לשנת תרל"א מאיריך הוא להסביר לנו מدلיקים נר של חנוכה, ולא נר בחנוכה.

כלומר לדעתו אנחנו מدلיקים כל שנה מחדש את ה"נר" הידוע, את נר החנוכה היישן שבו היה הנס, ע"י החלוקת של הנר הפשט שלנו שואבים אנו כוחות מה"nar" הידוע שدولק כבר למעלה מלאפים שנה ומראה אוור בימות החושך הגדולים.

שבת שלום ומבורך!

